

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Kedden Februárius 14-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Német Ország.

A' Württembergi Király ilyen bir-
detést bocsátott a' maga népéhez azon Kép-
viselőknék kiválasztásokra nézve, a' kik
Stuttgardba közönséges Gyűlésre, mint
Rendek, a' jövő Mártius' 15-dik napjára
meghívattattak: —

„Fridrik, isten' kegyelméből Würt-
tembergi Király, Svéviai és Tecki
Fejedelem-Hertzeg, etc. etc. etc. —

„Kedves Híveim! Meghatároztuk, hogy
a' Rendeknek közönséges gyűlésére, mely-
nek elkezdődése Mártius' 15-dik napjára
rendeltetett vala, az akkor nevezett, Korona'
négy örökös tisztjein 's a' Hertzegi,
Grófi, és nemes jószágok' birtokosain, 's
néhány általunk e'-végre kiválasztott papi
személyeken kívül, az úgy nevezett Jó
(népes) városok is és minden kerületek, a'
mellyekben fő tiszt van, egyegy képvisel-
őt válasszanak és küldjenek. Ezeknek
választásokra nézve ilyen rendelkezéseket te-
szünk:,, — (Ezek a' rendelkezések itt nem le-
fordítva, hanem csak summázva következ-
nek.) —

„A' Rendek' gyűlésében képviselőt vá-
lasztani jussa van, minden vallásra való te-
kintet nélkül, a' helységek minden lakosai-
nak, nemesnek, polgárnak, parasztnak, ha
a' 25-dik esztendőt felyül haladták, és ha
fekvő jószágból 200 vagy több forint jöve-

delmet vesznek; innét-tsak azok a' neme-
fek vétetnek ki, a' kik a' Rendek' gyűlésé-
ben különben is egy férjfi voksal bírnak:
de az ilyeneknek familiaikból való egyéb
tagok sem szorittatnak ki a' választás' jus-
sától. A' ki több kerületekben birtokos,
's abból való jövedelme mindenikben fel-
telik 200 forintra, mindenikben bír vá-
lasztó jussal, de mindenütt és mindenkor
maga tartozik voksolni, azt másra nem biz-
hatja. A' kinek több kerületekben lévő
jószágaiból való jövedelme egygyütt telik
200 forintra, az ilyen ott bír voksolásnak
jussával, a' hol lakik. A' katona szemé-
lyek is bírnak voksolásnak jussával, ha jó-
szágaiknak jövedelme meg engedi. —

„Képviselőkké választathatnak minde-
nek, akár minémü rangú emberek legye-
nek, ha 30 esztendőt értek, és a' három
keresztény vallások között valamelyikhez
tartoznak. A' választók' bizodaljától függ,
hogy a' magok kerületekbéli emberek köz-
zül valakire voksoljanak-é, vagy pedig más
kerületbéli, ha ehez nagyobb bizodal-
muk van. A' választóknak önnön javok
kivánnya, hogy béli, bölts, és bétüle-
tés embert válasszanak képviselőnek, mint-
hogy ez a' Rendek' gyűlésében, egyenesen
csak a' maga tulajdon meggyőződése sze-
rént voksol. Az altisztek és köz katonák
nem választathatnak képviselőknék, a' ti-
tek is csak béksség' idején. Ezeknek, ha.

útnak kell indulniok, fe kell tenni a' képviselőiséget, a' midőn más új képviselő által töltetik-bé az ő helyek. Nem választathatnak semmi királyi tisztek, papok, orvosok és kézorvosok közzül azok, kik a' választás munkájában részesülnek; de ugyan ezek közzül azok, a' kik nem tisztviselők, más kerülettől képviselőnek választattatván, azt elfogadhatják. Nem választathatnak továbbá, a' kik valamely büntetésért fenytő ház vagy vár béli büntetésre, vagy is hivataljoknak elvesztésére ítéltettek, vagy még vizsgáltság alatt vagynak, avvagy a' kik jószágaiknak elkotyavetyéltetésére, administráltatásra vagy idegen concursusra, ítéltettek. —

A' választásbéli foglalatosságnak előkészületei közzé tartozik, hogy a' választó jussal bíró embereket az előljárók laistromba tegyék, 's a' 25 esztendősségen kívül arra szorossan vigyázzanak, hogy csak azok irattassanak-bé a' választók közzé, a' kiknek 200 forint jövedelmék van fekvő jószágaikból, 's a' t. —

Spanyol Ország.

Az Algieri tolvaj Fejedelem hadat izent Spanyol Ország ellen; a' Spanyol kereskedők nagy felelemben vannak, sem hadi hajók nints, mellyekkel a' Státus a' kereskedő hajokat ezen tolvajok ellen védelmeztesse, sem egyéb oltalmazó eszközeik. Amerikához úgy szollván majd közöksintsen többé; már most a' magok partjaik mellett is elrabolják őket az Algiriai tolvajok.

A' Királyi szivéve vévén azt a' nagy inséget, mellyeket a' sok beteg katonák az ispotályokban, úgy szollván egymás hátán fetrengve, vagy egymásra halmazva szenvedni kénteleuittetnek, azt határozta, hogy ennekútánna mind azok, a' kik a' Károly Rendjét vagy pedig azt az engedelmet meg uyerik, hogy külső Hatalmasságoctól kapott Rendczimereket viselhesse nek, 150 Piastereket fizessenek az ispotályok' számára.

Minden tudósítások, a' mellyek Jan. 10-dikén indultak Madridból, megégygyezve erőssítik, hogy a' Király a' Gériillásokhoz, a' kiknek eloszlattatásokat nem régen olly szorosan parantsolta vala, olly meghívó hirdetést botsátott, hogy ismét gyülekezzenek özsze. Azt is erőssítik, hogy a' Regementeknek telyes számra való pótoltatások 's hadi láb-
ra való állittatások eránt is parantsolatok adattattak-ki. Mi okózza mind ezeket, nem tudhatni, gyanítani külömbkülömbfé-
léket lehet. Egy Madridi tudósító így fejezi-ki a' maga bizontalankodásai között a' maga buzgó vélekedéseit: —,

„Akár mint legyen, ugymond a' dolog, minket a' mi firalmas inségeink mellett is el nem hagyott a' nemzeti méltóságnak érzése, sőt úgy látszik, hogy napról napra feljebb emelkedik. Mi nem akarunk engedni semmi tekintetben; senki-
nek segedelmit nem kereszük, 's úgy lát-
szik, hogy a' mi ministeriumunk azokkal a' kik hadakozást kebelünkbe hozták éppen úgy bánik, mint azokkal, a' kik hazánk-
nak megtartatásában segítségünkre voltak; semmi külömbséget nem teszen közöttök. Maga a' Pápa sem ditsérhet bennünket; az ő rendkívül való követtyit sem fogadtuk-bé, 's a' többi.

A' Madridból Jan. 20-dikán indult 's a' Párisi levelekben kijött tudósítások szerént, a' közönséges botsánathirdetésből, semmi se' leve. Hogy Minister Cevallos a' Királynak nyujtott-bé egy irást, melyben azt jóvallotta néki, hogy valamint a' Kortések' minden barátjaiknak, úgy a' Spanyol országból eltávozott minden hazafiaknak közönségésen megbotsátván hirdettessen közönséges amnestiát, e' bizónyos dolog. A' több Ministerek is mind jónak találták az ő jóvallását; nem tsuda tehát, hogy olly nagy reménfeg vala. a' dolgoknak jóra való változásához. De hijába, Ostolaza, Escoiquis, Ca-

stró, 's több pap társaik, kikből a' Király' titkos tanácsa áll, magokat annak ellene szegeztek.

Nagyon szomorú környülállás erre a' szerentsellen országra nézve az, a' mit most megújítva írnak a' Frantzia levelek, hogy új Spanyol országnak (Mexicónak 's a' több hozzá tartozóknak) függetlenségére már az oda való Vice-Király Calleja is réa állott volna, 's magát az insurgensek' vezérével Moralesseel özsze tsatolván, az országnak senkitől való nem függését 's magában való fennállását közönséges Proklamatió által kihirdettette, egyszersmind mind azokat a' lakofokat, a' kiknek ez az új változás nem tetszik, meghívta, hogy minden felvehető vagyonaikkal egyetemben hajókra ülven evezzenek - el onnét, a' melly végre a' Vera-Cruxi kikötőhelyben fogják találni a' szükséges szállító hajókat.

Sz. Domingo.

Tudjuk az előbbeni levelekből, hogy annak megpróbálására, valyon ezen szigetnek lakosait szép módon réa lehetne - é a' Frantzia úralkodás alá venni, három biztosok küldettettek vala el, kiknek neveik, Dauxion-Lavaissé, Medina, és Draveman, a' kik nem tsak hogy semmire nem mehettek, hanem ezen felyül az egyiknek úgymint Medinának nagyon szomorú játékot is kellett a' Henrik Király fő városában Sansouciben jádzeni. A' más kettő tsak messziről, t. i. Jámaikából próbálták levelezés által réa venni Pethiont (a' kik tsak Előülő) és Christophot, a' ki Henrik Király nevezet alatt országol a' szigeten: hanem Medina oda a' szigetre is kiszállani mérészelt, a' hol a' Christoph' kezire akadván, kemény fogságra jutott. A' dolgot hosszasan elő beszéli az ott kijövő udvari újság (Royal Gazette of Haiti): —

„T. i. a' (nem régen meghalálozott) Frantzia Ministertől Báró Malouettól, a' ki

a' tengeri dolgokat és plánta tartományokat kormányozta, ide küldetett Spionoknak egygyike, Medina a' ki ezen szigetnek belső környülállásait a' régibb időkből jól esmérven most azt válalta vala magára, hogy a' lakosok között meghasoulásnak magvát bintez - el, elfogattatott. Ő Medina név alatt szállott vala ki ide, de nem soká megesmérték, hogy az a' híres Franco-Augustin légyen, a' ki a' Toussaint-Louverture kormányozósága alatt itt szolgálván, a' Leclerc alatt Napoleontól ide küldetett expeditziókor hazája' árulójává lett. Napoleonnak igen hűféges emberévé vált volt. Ez az ember most a' leg alacsonyabb 's leg veszedelmesebb munkára vetemedett, a' midőn a' Malouet Spionjává lett vala. —

„A' Frantzia Országlószéktől Medina és társai eleikbe adatott utasításokban igen nevezetes és rettenetes plánumok találtattak a' Haiti nép ellen, mellyeknek kítettzőlög Malouet a' szerzőjök, mint a' Medinánál találtatott irások mutatják, 's az ő megvallattatásakor ő maga is olyan titkokról tett vallást, a' mellyek ezen szigetnek lakosaira nézve igen fontosok. Az árulónak elfogattatásakor, éppen Henri várába vette vala útját Király ő Felsége, a' szigetnek őltalmaztatására meg kívántató készületeknek elrendelésében foglalatoskodván: de értésére esvén ezen szabadsággylkoló Ágensnek meg fogattatása, azonnal bėjött Saus-Soucibe familiájával egygyütt, a' hol a' Medina' vallástételeinek jegyző könyvéből által látván, hogy az ő elfogattatása által melly nagy veszedelemtől menekedett volna meg a' sziget, azonnal özsze hívatta országának fejeit, hogy a' fő városban Te Deum laudamus eneklés által a' Mindenhatónak adjanak hálákat azért, hogy a' mi megengesztelhetetlen ellenségeinknek veszedelmes célzássaik világosságra jöttek. A' városba való megérkezésekkel ágyúdurrogás és véghetetlen

örvendező kiáltozás által fogadtattak Király és Királyné ő Felségek. E történet 1814-ben, November 17-dikén.

„Az Ország' fejei 's minden polgári és katona fő méltóságok feleségeikkel egyetemben egész gálában megjelentek az Udvarnál, hogy a' Felséges familiát a' Püspöki templomba kísérjék. A' templom bevonattatva volt fekete posztóval, a' melly gyászszal azt a' halálos íteletet akarta Henrik Király a' maga népének emlékezetében meg újztatni, mellyet a' gonosz Rochambeau egykor Portau-Prince városában egy nagy bálban kijelentett a' Haiti lakosoknak. Ekkor is így vonták volt bé a' szalának 's ahoz tartozó szobáknak minden falait fekete posztóval. A' halálos sententia a' Szeretseny aszszonyokhoz volt intéztetve, 's midőn azt Rochambeau a' Kormányozó a' bálban felolvasta, ő is ezen aszszonyokhoz intézte szavait, mondván nektek, hogy legyenek férjeik' temetségének szemmel látó tanubizonyságaik. Az Európai vagy úgy nevezett fejer aszszonyágok rostélyos kerítésben levő székeken ültek, 's ott katzagták a' szegény fekete aszszonyoknak férjeikért való siránkozását? —

„A' templomot mostanában véghetetlen sokaság töltötte-el; a' fegyveres sereg is fegyverben állott; végre a' Királyi familia, is bejött. Medinát egy szekre felállítván hattal egy támasz mellé kötöttek vala, így kénytelenítették nézni a' solennitást és halgatni a' beszédeket. —

„A' Püspök egy Királyi proklamációt olvasott fel, melly ezen szerentsés történetnek leirását foglalta magában; azután fel olvastattak a' Medinánál találatott irásokat is, a' mellyeket a' Püspök értelmes jegyzésekkel kiegészítvén, a' nép' eleibe terjesztette, hogy miképpen iparkodtak a' Frantzia Ágensek a' Haiti népet egymás ellen ingerelni, őket egymással össze vesztetni, fel fegyverkeztetni, 's képpen vége-

zetre ismét a' Frantziák' rabszolgaikká tenni. Végre felolvastatott a' fő Tanátsnak a' Királyhoz intéztetett végzése is, melly által az a' határozás fejesztetik-ki a' Haiti népnek nevében: hogy ők vagy szabadságban és függetlenségben élni, vagy meghalni kívánnak, 's a' többi.

„Az alatt, míg mind ezek véghez mentek (így szoll végezetre a' tudósító) egészen felforrott a' katonáknak és a' népnek szívében a' méreg; az ábrázatjokból kitett azon ragadozók ellen való dühösködés a' kik őket ismét eloyomni iparkodtak; némelly tiszték akarattok ellen is kardjaikhoz keptak; Frankó (Medina) a' széken lelekzetet is alig vehetett a' nagy rettegés miatt; imátkozással töltötte idejét, 's lelkét az egeknek ajánlotta; végezetre a' helynek szentsége, a' fenyves udvar 's a' körülette álló sok katonaság, 's a' gazdag öltözetű kereszt-czímeres tiszték' sokasága, olly nagyon megzavarták a' gonosz embernek elméjét, 's úgy elgyengítették erejét, hogy terdjére esett. Mikor Báró Vaste y az egygyik Titoknok, ezen felkiáltó szókat elolvasta: — Tehát barátaim! ezen kettő között, Ur és Szolga, választást akarván tenni, ne esmérjetez akadályt a' bosszúállásban, a' melly éget benneteket. Siessetek a' fegyverfogásra, öldöklésre, égetésre, és öldöklésre! — azt gondolta Franco, hogy a' sok' ezer bajonétot az ő mejjinek akarják fordítani és elájult; etzetet hoztak és azzal élesztettek fel. Jó lett volna, hogy Dauxion és Draveman is az ő társai, mellette állottak volna; sajnálottuk, hogy Malouet minden plántástársaival egyetemben, szemmel látó tanui nem lehettek ennek az innepi solennitásnak. Kétségkívül mind ezek nagyon örvendenek, hogy jó távol lehettek innét, és ha Franco, ez a' gonosz lelkű ember, körmeink közzül valaha kiszabadúlhat, kétségkívül szerentsésnek fogja magát tartani. Templom után katonamustrát és gyakorlásbéli

próbát tartott, 's 4 órakor 1000 személyekre való ebédet adott a' Király.

„A' Pohárköszönések között ezek is előfordultak: Eljének boldogúl: az *Angliai nagy lelkű Régens Princz, kinek ditsősége összehasonlíthatatlan; — a' Szeretsenvásár eltöröltetésének nemes lelkű bálhatatlan első munkálkodója, Wilberforce! — 's több e' felek. Utóljára a' Király' ivott a' maga vitéz' népének boldogulásáért. Soha sem volt a' hadakozásnak égőbb kívánsága, mint most van nálunk, ha csakugyan meg kell lenni, hogy hadakozzunk. Mindenek meggyőzöttetve vannak a' felől, hogy nem soká el közelíteni fog hozzánk egy ragadozó nyáj, hogy azon leg rettenetesebb veszedelmeket reánk hozza, a' mellyeket a' Clerkek től és Rochambeauktól szenvedtünk. A' kevesebb belátásnak is hiszik már azt közöttünk, hogy a' Frantziák ismét lantzra és semmivé tenni akarnak bennünket; csak ezt kiáltozzák mindenek, fegyverre! fegyverre! a' vénnek, aszszonyok, 's gyermekek is fegyvert kívánnak. A' mi Port-de-Paix, Rabel, és Bomborde hegyes vidékeinkben lakó aszszonyemberek, már hosszú nyelvű dárdaikat és dzsidákat szereztek magoknak, 's így kiáltoznak: Ha jóni akarnak ellenségeink, hagyjátok hogy jöjjenek; mennél többen jönek, annál nagyobb leszen a' mi győzedelmünk!“*

~~~~~

Azt tartják közönségesen, hogy a' feljebb nevezett Frantzia biztosoknak Sz. Domingo szigete eráot kimutatott magaviselete, mellyet mint a' történet után erőssítik, még 18-dik Lajos maga sem bagyott helybe, azt okozta, hogy azolta a' szigetnek két fejei Christoph és Pethion, annak védelmezésére magokat szorosán össze tsatolták, 's őket olly lépéseknek tételére iudították, mellyek azt mutatják, hogy Nagy Britanniaival magokat szorosabban össze akarják tsatolni.

Ezt mutatja a' feljebb említett egészségivásokon kívül az is, hogy Pethion az Anglus kereskedő portekáknak nagy szabadságot engedett a' maga kikötőhelyeibe való bemenetelre, Henrik Király pedig már jó ideje hogy Agenseket tart Londonban, a' kik, ha szintén őket az Angliai Országlószék még eddig forma szerént való követeknek meg nem esmérte is, legalább azt a' hasznot teszik ott, hogy Europat az úgy nevezett Haiti Státusoknak illy sokáig nem esmértetett, vagy tsalfa módon leiratott állapotjával valóságosabban megemértetik. Ezen Ágensék tetették közönségesse Londonban a' Sz. Domingo szigetén mostanság kijött minden közönséges leveleket 's a' Henrik fő Tanácsából kijött minden Aktákat, a' melly Akták között az egyik ilyen hathatós kifejezéseken végződik: —

„A' Frantziák megvetnek minket, és ostobabbaknak tartanak, hogy sem csak azt is feltehetnek rólunk, hogy csak az a' magunk' megtartására vonszó indulat is lelkesítene bennünket: a' melly minden állatokkal vellek születtetik. Melly esztelenység, melly vakmerőség azt gondolni, hogy mi csak úgy (*mir nichts, dir nichts*) minden meggondolkozás nélkül alaja fogjuk magunkat a' Frantzia Ország uralkodásának adni! Avvagy olly nagy jótéteményeik által tettek ők minket a' magok adóssaikká, hogy háládatosságból kelljen békóba veretni magunkat ő tőlők? Miért ke lene nekünk mostani Urunkat egy olly Fejedelemeit feltserélnünk, a' ki nekünk egészen idegen, és a' ki nekünk soha jót nem tett? Röviden szollván azt kívánják tőlünk, hogy huszonöt esztendőktől fogva való hadakozások és győzedelmeskedések után magunkat a' legkegyetlenebb kínzásoknak alajok adjuk, 's türedelmesen és minden ellentállás nélkül össze martzongoltatni engedjük magunkat. Mi közünk nekünk most a' Frantziákhoz? nem szellyel szag-

gattuk-é már minden köteleket, mellyek által valaha ő hozzájuk tsatoltattuk? Megváltoztattuk nevünket, életünk' módját, és erköltseinket. Semmi hasonlatosságunk nintsen a' Frantzia néphez, a' melly minket üldözni, soha meg nem szünt, 's a' mellyet mi ezért gyűlölünk. —

„Idegenek! ti mérészletek megvetni bennünket; 's minket a' szabadságra és függetlenségre méltatlanoknak lenni tartatik; azt gondoljátok, hogy mi alkalmatlanok vagyunk azokra a' nemes érzékenységekre, mellyek az embereket a' magok sorsoknak urává teszik. Nagyon meg tsaljátok magatokat. Meg fogjátok próbálni, ha arra kerül a' dolog, erőnket és bátorságunkat. Meghatározott akaratumk, hogy szabadok legyünk: azok is fogunk maradni ellenségeinknek mindea iparkodásuk mellett is. —

Történyék-meg, hogy semmi más népek ügyünket fel ne vegyék, 's ezen megvilágosodott időben az igazságtalanság az igazságon győzedelmeskedjék: ezen esetben is homályosítsák-meg a' Haiti nép' ditsősségének sugarai a' más népekéit. Megesküszünk közönségesen, hogy előbb mint sem szabadságunkról és függetlenségünkéről lemondanánk, mind egy lábíg meghalni készebbek leszünk; városainkat, béplántált földjeinket, és fabrikáinkat felégetjük: hanem annakelőtte, míg ezek megtörténnének, kettőzött bátorsággal fogunk viaskodni, 's azon elnyomóink közül ezereket felmészárolni, a' kik a' mi vérünktől idegenek. Ekkor osztán hasonlítson bár Haiti egy tsupa kőomláshoz, és bár szolljon e' képpen a' jövődő világ: *Itt lakott valaha egy szabad nemzet, a' melly meg tudott halni a' maga szabadságáért!* —

„Azokban a' hadakozásokban, mellyek a' politikára nézve folytattatnak, tsak az

ármádák verekednek egymással, a' lakosok pedig tsendességben ülnek othon. Az olyan elenyésztetésre czélzó hadakozás' idején ellenben, a' milyennel mi fenyegettünk, fegyverhez kell aszszonyoknak, gyermekeknek, és véneknek kapni, és ilyenkor minden módon szabad kárt tenni az ellenségnek. Mi az ellentállásnak olly példái; fogjuk mutatni, mellyekre tsak kétségbeesésből lehet vetemedni, de a' mellyek más felől olyanok lesznek, hogy nagy tetteinknek hangjával az egész földet bé fogja az Ekhó tölteni. Irtózni kell ezektől mind a' jelenvaló mind a' jövődő világnak. —

„De nem fog-é soha megtörténni; Haiti meggyőzhetetlen, és az igaz ügy győzedelmeskedni fog. Meg nem fog eza' mi erővel való elnyomattatásunkra czélzó próba soha tétettetni, azért, minthogy az Európai Fejedelmek és népek között a' becsület és ditsősség uralkodik, és Nagy Britannia — ez a' világ' szabadságja — meg fogja ezt a' rút tselekedetet akadályoztatni.”

B é t s.

Az Austriai Császári Státusoknak legörvendetesebb napjok, a' Ferentz Császár ditsőséges születése napja, minden közönséges pompa nélkül ugyan, de a' legépületesebb buzgófággal innepeltetett-meg itt a' múlt vasárnapon. — Hertzeg Kaunitz-Rittberg azzal tisztelte-meg ezen napot, hogy 3000 forintokat ajándékozott azon Maria-Hilf és Leopoldstadt névű külső városi szegény születésű gyermekek' számára, a' kik az utolsó 12 esztendőök alatt Febr. 12-ik napján születettek. — Cs. K. Kamerarius Szvetics úr pedig 5 akó jó bort küldött az itt lévő invalidus háznak, hogy minden abban lévő Veteranus, egyegy meszely bort kapjon ezen szerentses napon.

Febr. 11-dik napján adtak 100 Forint Huszas penzért 277 3/8 forintot Váltótrédulában. Egy Cs. aranyért 12 forintot 50 krt.

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nró, 13.

A' Magyar Kurir 13-ik darabjához.

Almanach Royal.

Az ezen név alatt a' folyó esztendőre kiadott Frantzia Udvari Kalendáriumban ilyen renddel számláltatnak elő a' *Bourboni* uralkodó familiának három uralkodó Házai, t. i. a' *Frantzia*, *Spanyol*, és *Siciliai* Királyok, Princzek, és Princznék: —

XVIII-dik *Lajos*, született Versaliában Nov. 17-dik napján, 1755-ben; Frantzia országnak Királya 1795-től Jan. 10-ik napjától fogva; megkoronáztatott és felkenetett (nem iratik hol és mikor;) özvegy 1810-ól Nov. 13-dikától fogva; felesége volt *Mária Josefina*, *Ludovika*, Szardíniai Királyi Hertzeg asszony.

Ennek testvér ötse *Károly Filep* (*Monsieur*); született Versaliában 1757-ben Oktob. 17-dikén; özvegy 1805-től Jun. 2-dikától fogva; felesége volt *Mária Theresia* Szardíniai Herczegasszony.

Ennek gyermekei — *Lajos Antal* Angoulém Hertzeg, Frantzia országnak (úgy nevezett) fia; született Versaliában 1775-ben Aug. 6-dikán; feleségül vette 1809-ben Jun. 10-dik napján, *Madámot* Frantzia Országi *Mária Theresia* Károlinát, *XVI-dik Lajosnak* leányát, a' ki született Versaliában Jan. 24-ik napján 1778-ban. — 2) *Artéziai Károly Ferdinánd*, *Berri* Hertzeg, Frantzia országnak unokája, született Versaliában, 1778-ban.

A' Frantzia lineának ágai:

1) szór az *Orleansi Ház*, melyből való *Lajos Filep Orleansi Hertzeg*; született 1773-ban, meg házasodott 1809-ben; feleségül vette *Mária Amaliát* a'

két *Siciliai Király IV-dik Ferdinándus* leányát, a' ki született 1782-ben. — (Ezek-től származtak a' le folyt öt esztendő alatt öt gyermekek, fiuk és leányok) — Életben vannak még *Lajos Filep Orleansi Hertzegnek* egy húga, *Ludovika Mária*, a' ki 1777-ben született, és egy anyjáról való nénye.

2) szor, a' *Bourbon-Conde Ház*. — Életben van ezen Házbol *Lajos Josef*; született 1736-ban; első házassága volt 1760-ban *Rohan Soubise Károlinával*; a' második, *Monakói Katalinnal*; — *Lajos Henrik* — és *Ludovika Adelheid*.
Spanyol Ország.

VII-dik *Ferdinándus*, született 1784-ben Oktob. 13-dikán; az apjának IV-dik *Károlynak* lemondása által Királyá lett 1808-ban; özvegy 1806-tól fogva, felesége volt *Mária Antonia*, a' két *Siciliák Királyának IV-dik Ferdinándusnak* leánya. —

Az apja, IV-dik *Károly*, született 1748-ban Nov. 11-dikén; letette a' koronát 1808-ban Mártz. 19-dikén; házasságban él 1765-től fogva *Pármái Mária Theresia Hertzegasszonnyal*, a' ki született 1754-ben.

A' *Ferdinándus Király*' testvérei: —

1) *Károly Mária Isidor Spanyol Infans*, született 1788-ban —

2) *Ferentz Pál*, *Spanyol Infans*, született 1794-ben.

3) *Károlina Joákima*, *Spanyol Infántzia*,

4) *Mária Ludovika Spanyol Infántzia*, született 1782-ben; özvegyseghen él 1803-tól fogva; ferje volt *Pármái Lajos Hertzeg* *Hertruriai* volt Király. — Ezeknek

élnék egy fiu és egy leány gyermekek, Károly Lajos és Mária Ludovika Karolina; a' született 1799-ben, ez 1801-ben.

5) Mária Isabella Spanyol Infantzia.

Ferdinandus Spanyol Királynak attyáról való battya a' Siciliák' Királya IV-dik Ferdinandus (lásd Siciliát), és Antal, a' ki született 1775-ben; ez özvegy 1798-tól fogva; felesége az anyjáról való húga Mária Amalia Spanyol Infantzia.

Két Siciliák.

IV-dik Ferdinandus, Spanyol Infans, született Jan. 12-dikén 1751-ben; Siciliák' Királya 1759-től Oktob. 5-dikétől fogva; özvegy 1814-től Oktober 8-dikától fogva; felesége volt Lathariogiai Mária Karolina Ludovika, Austriai Fő Hertzegasszony, az Austriai Császár' atya testvérhúga.

Ezeknek fia: Ferentz Januarius Josef, két Siciliái örökös Princz, született 1777-ben; ennek első felesége Mária Klementina Austriai Fő Hertzegasszony a' II-dik Leopold Császár leánya, meghalt 1801-ben; második feleségül vette 1802-tőben Mária Isabellát Spanyol Infantziát, a' Ferdinandus Spanyol Király' testvérét.

Az Első feleségétől való Mária Karolina nevű Leánya; született 1798-ban — a' másodiktól valók: Leopold Josef, Ludovika Karolina, Mária Kristina, és Mária Amalia (ez utolsó Orleausi Hertzegné.)

Ugyan ezen Udvari Kalendáriumban előfordúlnak, a' Pápa 's azután a' három Császárok után az Európai Királyi Házak. A' Svétziai és Norvégiai tikkely alatt, a' Királynak és Királynénak neveik után ezek találhatók: —

Károly János Koronaörökös, választott az Ország' Rendjei által 1810-ben Aug. 21-dikén; született 1764-ben; megházasodott 1798-ban; a' felesége Eugenia

Bernardina Desidéria, született 1781-ben Nov. 8-dikán. — Ezeknek fia Oskár, Südermantlandi Hertzeg, született 1799-ben Jul. 4-dikén.

Elba.

Erről így írnak Piombinóból Jan. 4-dikán: — „Ezen szigetnek kősziklai egészen hozzájárulhatatlanokká tettek. Azt lehetne gondolni, hogy mostani Urának a' legyen politikája, hogy a' száraz földel való minden összsztatolódásról lemondjon. A' Porto-Ferrajói Magistrátusnak egy végzésében a' parantsoltatik, hogy a' kikötőhely' Kapitányának előre való megvizsgálása nélkül egy idegen hajó is a' sziget partjaihoz ne közelítsen; semmi idegen ember, a' nélkül, hogy jövetelének célját meg jelentse, 's előre való engedelmnyérés nélkül, a' partra kine szálljon, és végre, hogy a' Státus-Taváts előlülölének meghatározott engedelmé nélkül, három napnál tovább a' szigeten senki ne maradjon. Az olta, hogy ez a' végzés kijött, nem olly gyakran eveznek tőlünk is hajók oda által, 's az Anglus hajók is ritkábbak kezdettek ott lenni. Egy Nápolyi hajót, a' melly lisztel volt terhelve, tsakugyan bébotsátottak oda mostanság.”

Egy időtől fogva sok e' féle hírekszárvyaltak, hogy a' nevezetes Principe della-Pace, Pesarót titkon odahagyta, hogy Elba szigetére kiszállván magát ott megfészkelni akarná, 's több e' félek, de mind ezek tsak költemények, mivelbogy ő a' Pesaroi tudósítások szerint, azolta, hogy Pesaróba megnyomúlt, onnét el nem távozott, 's most is ott él nagy tsendességben.

A' három Márkok (Ankona 's a' többek) felett, mellyekből a' Nápolyi seregek még ki nem mentek, a' Nápolyi 's Romai udvarok között támadott villongás, naponként szembetünőbb kezdett lenni.